

bron :

Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen

PB C 375 van 28/12/2000

RAAD

GEMEENSCHAPPELIJK STANDPUNT (EG) Nr. 51/2000 door de Raad vastgesteld op 7 november 2000 met het oog op de aanneming van Richtlijn 2000/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen

(2000/C 375/01)

HET EUROPEES PARLEMENT EN DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap, inzonderheid op artikel 175, lid 1,

Gezien het voorstel van de Commissie (1),

Gezien het advies van het Economisch en Sociaal Comité (2),

Gezien het advies van het Comité van de Regio's (3),

Volgens de procedure van artikel 251 van het Verdrag (4),

Overwegende hetgeen volgt:

(1) De algemene benadering en strategie van het vijfde milieuactieprogramma werd goedgekeurd bij de resolutie van de Raad en van de vertegenwoordigers van de regeringen van de lidstaten van 1 februari 1993, in het kader van de Raad bijeen, betreffende een beleidsplan en actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake het milieu en de duurzame ontwikkeling (5) en bevat als doelstelling, dat de kritische belasting en de kritische niveaus inzake verzuring binnen de Gemeenschap niet mogen worden overschreden. Het programma houdt in dat eenieder doeltreffend tegen door luchtverontreiniging veroorzaakte gezondheidsrisico's dient te worden beschermd en dat de milieubescherming dient te worden verzekerd in de toegestane concentraties van luchtverontreinigende stoffen. Het programma houdt voorts in dat de door de Wereldgezondheidsorganisatie (WHO) opgestelde richtwaarden bindend worden op het niveau van de Gemeenschap.

(2) Alle lidstaten hebben het op 1 december 1999 in Göteborg overeengekomen Protocol ter bestrijding van verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau bij het Verdrag betreffende grensoverschrijdende luchtverontreiniging over lange afstand van de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties ondertekend.

(3) Besluit nr. 2179/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 24 september 1998 betreffende de herziening van het beleidsplan en actieprogramma van de Europese Gemeenschap inzake het milieu en duurzame ontwikkeling "Op weg naar duurzame ontwikkeling" (6) bevestigt de algemene benadering en strategie van het vijfde milieufactieprogramma en vermeldt dat bijzondere aandacht zal worden besteed aan de ontwikkeling en uitvoering van een strategie die ervoor moet zorgen dat de kritische belasting voor blootstelling aan verzurende, eutrofiërende en fotochemische luchtverontreinigende stoffen niet wordt overschreden.

(4) Richtlijn 92/72/EEG van de Raad van 21 september 1992 betreffende de verontreiniging van de lucht door ozon (7) bepaalt dat de Commissie bij de Raad een verslag zal indienen over de evaluatie van fotochemische verontreiniging in de Gemeenschap, samen met de voorstellen die zij dienstig acht voor de beheersing van de verontreiniging van de lucht door ozon op leefniveau en, zo nodig, de vermindering van de emissies van ozonprecursoren.

(5) Grote delen van de Gemeenschap staan bloot aan depositie van verzurende en eutrofiërende stoffen in hoeveelheden die voor het milieu schadelijke gevolgen hebben. De door de WHO vastgestelde richtwaarden ter bescherming van de menselijke gezondheid en de vegetatie tegen fotochemische verontreiniging worden in alle lidstaten in aanzienlijke mate overschreden.

(6) Daarom dient aan de overschrijding van de kritische belasting geleidelijk een einde te worden gemaakt en dienen de richtwaarden te worden nageleefd.

(7) Het is technisch niet haalbaar te voldoen aan de langeter- mijndoelstellingen van het wegnemen van de schadelijke gevolgen van verzuring en het terugbrengen van de blootstelling van mens en milieu aan ozon op leefniveau tot de door de WHO vastgestelde richtwaarden. Daarom dienen er tussentijdse milieudoelstellingen betreffende verzuring en verontreiniging door ozon op leefniveau te worden vastgesteld, waarop dan de nodige maatregelen ter vermindering van die verontreiniging zullen worden gebaseerd.

(8) Bij de tussentijdse milieudoelstellingen en de maatregelen om daaraan te voldoen dient rekening te worden gehouden met de technische haalbaarheid en de daarmee samenhangende kosten en baten. Die maatregelen moe ten garanderen dat alle acties die worden ondernomen voor de Gemeenschap in haar geheel kosteneffectief zijn, en moeten rekening houden met de noodzaak excessieve kosten voor een of meer individuele lidstaten te voorkomen.

(9) Grensoverschrijdende verontreiniging draagt bij tot ver zuring, bodemeutrofiëring en ozonvorming op leef niveau, die alleen door een gecoördineerd optreden van de Gemeenschap kunnen worden verminderd.

(10) Het terugdringen van de verontreinigende stoffen die verzuring en blootstelling aan ozon op leefniveau veroorzaken, vermindert tevens de bodemeutrofiëring.

(11) Voor emissies van zwaveldioxide, stikstofdioxiden, vluchtige organische stoffen en ammoniak vormt een reeks nationale emissieplafonds voor iedere lidstaat een kosteneffectieve benadering om globaal aan de tussentijdse milieudoelstellingen te voldoen. Dergelijke emissieplafonds bieden de Gemeenschap en de lidstaten voldoende ruimte om te bepalen op welke wijze zij daaraan zullen voldoen.

(12) De verantwoordelijkheid voor het nemen van maatregelen om aan de nationale emissiemaxima te voldoen, dient bij de lidstaten te berusten. Het is noodzakelijk de voortgang ten aanzien van het bereiken van de emissieplafonds te evalueren. Daarom moeten nationale programma's ter vermindering van de emissies

worden opgezet, waarover aan de Commissie wordt gerapporteerd. Deze programma's dienen informatie te bevatten over de vastgestelde of geplande maatregelen om aan de emissieplafonds te voldoen.

(13) Overeenkomstig de beginselen van subsidiariteit en evenredigheid die in artikel 5 van het Verdrag besloten liggen, en in het bijzonder rekening houdend met het voorzorgsbeginsel, kan de doelstelling van deze richtlijn, namelijk een beperking van de emissies van verzurende en eutrofiërende verontreinigende stoffen en van precursoren van ozon, onvoldoende door de lidstaten worden verwezenlijkt wegens het grensoverschrijdende karakter van de verontreiniging, en derhalve beter door de Gemeenschap worden bereikt, overeenkomstig het beginsel van evenredigheid. Deze richtlijn reikt niet verder dan hetgeen daartoe vereist is.

(14) De vooruitgang van de lidstaten met het bereiken van de emissieplafonds dient tijdig te worden geëvalueerd, alsook de mate waarin de toepassing van de maxima waarschijnlijk zal beantwoorden aan de tussentijdse milieudoelstellingen voor de Gemeenschap als geheel. Bij een dergelijke evaluatie moet ook worden gekeken naar de vooruitgang op wetenschappelijk en technisch gebied, ontwikkelingen in de communautaire wetgeving en emissiereducties buiten de Gemeenschap, waarbij met name wordt gelet op de vorderingen van onder andere de kandidaat-lidstaten. De Commissie dient met het oog op die evaluatie de kosten en baten van de emissieplafonds nader te onderzoeken, met inbegrip van de kosteneffectiviteit, de marginale kosten en baten en de sociaal-economische consequenties van die maxima, en eventuele effecten op het concurrentievermogen. De evaluatie dient tevens betrekking te hebben op de ten aanzien van de werkingssfeer van deze richtlijn geldende restricties.

(15) De Commissie dient daartoe een verslag voor het Europees Parlement en voor de Raad op te stellen, en zo nodig ook passende wijzigingen van deze richtlijn, rekening houdend met de gevolgen van de communautaire regelgeving waarin emissiegrenswaarden en productnormen worden vastgelegd voor de relevante emissiebronnen.

(16) Gezien de grensoverschrijdende aard van verzuring en ozonverontreiniging dient de Commissie verder na te gaan of het, onverminderd artikel 18 van Richtlijn 96/61/EG van de Raad van 24 september 1996 inzake geïntegreerde preventie en bestrijding van verontreiniging (8), noodzakelijk is geharmoniseerde communautaire maatregelen uit te werken teneinde concurrentievervalsing te voorkomen en het evenwicht te bewaren tussen kosten en baten van de betreffende maatregelen.

(17) De bepalingen van deze richtlijn dienen van toepassing te zijn onverminderd die van de communautaire wetgeving tot regulering van de emissies van de betrokken verontreinigende stoffen door specifieke bronnen en onverminderd hetgeen in Richtlijn 96/61/EG is bepaald met betrekking tot emissiegrenswaarden en de toepassing van de beste beschikbare technieken.

(18) Emissie-inventarissen zijn noodzakelijk om de voortgang ten aanzien van het bereiken van de emissieplafonds te volgen en de emissies moeten volgens internationaal overeengekomen methoden worden berekend en regelmatig aan de Commissie en het Europees Milieuagentschap (EMA) worden toegezonden.

(19) De lidstaten dienen sancties vast te stellen op inbreuken op deze richtlijn en toe te zien op de tenuitvoerlegging ervan. De sancties dienen doeltreffend, evenredig en afschrikkend te zijn.

(20) De voor de uitvoering van deze richtlijn vereiste maatregelen worden vastgesteld overeenkomstig Besluit 1999/468/EG van de Raad van 28 juni 1999 tot vaststelling van de voorwaarden voor de uitoefening van de aan de Commissie verleende uitvoeringsbevoegdheden (9)

(21) De Commissie en de lidstaten dienen met het oog op het bereiken van de doelstellingen van deze richtlijn internationaal samen te werken,

HEBBEN DE VOLGENDE RICHTLIJN AANGENOMEN:

Artikel 1

Doel

Deze richtlijn heeft tot doel de emissies van verzurende en eutrofiërende verontreinigende stoffen en van precursoren van ozon te beperken om aldus in de Gemeenschap de bescherming van het milieu en de menselijke gezondheid tegen de risico's van schadelijke gevolgen van verzuring, bodemeutrofiëring en ozon op leefniveau te verbeteren, en nader tot het einddoel te komen, namelijk dat de kritische niveaus en de kritische belasting niet worden overschreden en dat eenieder effectief wordt beschermd tegen de bekende gezondheidsrisico's van luchtverontreiniging.

Artikel 2

Toepassingsgebied

Deze richtlijn bestrijkt de door menselijke activiteiten veroorzaakte emissies uit alle bronnen van de in artikel 4 vermelde verontreinigende stoffen op het grondgebied van de lidstaten en in hun exclusieve economische zones.

Deze richtlijn bestrijkt niet:

- a. emissies van de internationale zeevaart;
- b. emissies van vliegtuigen, buiten de landings- en startcyclus;
- c. voor Spanje: emissies op de Canarische Eilanden;
- d. voor Frankrijk: emissies in de overzeese departementen;
- e. voor Portugal: emissies op Madeira en de Azoren.

Artikel 3

Definities

Voor de doeleinden van deze richtlijn wordt verstaan onder:

- a. "AOT 40": de som van het verschil tussen de uurgemiddelde ozonconcentraties op leefniveau boven $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 40 ppb) en $80 \mu\text{g}/\text{m}^3$ tijdens uren met daglicht, opgeteld gedurende de maanden mei, juni en juli van elk jaar;
- b. "AOT 60": de som van het verschil tussen de uurgemiddelde ozonconcentraties op leefniveau boven $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$ (= 60 ppb) en $120 \mu\text{g}/\text{m}^3$, opgeteld gedurende het gehele jaar;
- c. "kritische belasting": de kwantitatieve schatting van een blootstelling aan een of meer verontreinigende stoffen waar beneden volgens de huidige kennis geen significante schadelijke gevolgen op nader gespecificeerde kwetsbare milieucomponenten optreden;
- d. "kritisch niveau": de concentratie van verontreinigende stoffen in de atmosfeer waarboven er volgens de huidige kennis voor receptoren als mensen, planten, ecosystemen of materialen rechtstreekse

schadelijke gevolgen kunnen zijn;

- e. "emissie": het vrijkomen van stoffen uit een puntbron of een diffuse bron in de atmosfeer;
- f. "roostervak": een vierkant van 150 x 150 km, overeenkomend met de resolutie die gehanteerd wordt bij de kartering van de kritische belasting op Europese schaal en eveneens bij de bewaking van de uitstoot en depositie van luchtverontreinigende stoffen in het kader van het Programma voor samenwerking inzake de bewaking en evaluatie van het transport van luchtverontreinigende stoffen over lange afstand in Europa (EMEP);
- g. "landings- en startcyclus": een cyclus waarvan de onderscheiden fasen de volgende duur hebben: aanvliegen 4,0 minuten; taxiën/stationair draaien 26,0 minuten; starten 0,7 minuten; opstijgen 2,2 minuten;
- h. "nationaal emissiemaximum": de maximumhoeveelheid van een stof, uitgedrukt in kiloton, die in een kalenderjaar door een lidstaat mag worden uitgestoten;
- i. "stikstofoxiden" (NO_x) : stikstofmonoxide en stikstofdioxide, uitgedrukt als stikstofdioxide;
- j. "ozon op leefniveau": ozon in het laagste gedeelte van de toposfeer;
- k. "vluchtige organische stoffen" (VOS) : alle organische stoffen van antropogene aard, met uitzondering van methaan, die onder de invloed van zonlicht door reactie met stikstofoxiden fotochemische oxidantia kunnen produceren.

Artikel 4

Nationale emissieplafonds

1. De lidstaten beperken uiterlijk in 2010 hun jaarlijkse nationale emissies van de verontreinigende stoffen zwaveldioxide (SO₂), stikstofoxiden (NO_x), vluchtige organische stoffen (VOS) en ammoniak (NH₃) tot hoeveelheden die niet groter zijn dan de emissieplafonds van bijlage I, rekening houdend met eventuele wijzigingen die worden voorgeschreven door communautaire maatregelen welke naar aanleiding van de in artikel 9 bedoelde verslagen worden genomen.
2. De lidstaten dragen er zorg voor dat de in bijlage I aangegeven emissieplafonds na het jaar 2010 niet worden overschreden.

Artikel 5

Tussentijdse milieudoelstellingen

De nationale emissieplafonds van bijlage I hebben tot doel dat de Gemeenschap als geheel in 2010 in grote lijnen de volgende tussentijdse milieudoelstellingen haalt:

- a. Verzuring
Vergeleken met de situatie in 1990 moet het areaal waar de kritische belasting inzake verzuring wordt overschreden in ieder roostervak met ten minste 50 % zijn teruggebracht.
- b. Gezondheidsgerelateerde blootstelling aan ozon op leefniveau
In alle roostervakken waar de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting hoger is dan het gezondheidsgerelateerde criterium (AOT60 = 0), moet zij ten opzichte van de situatie in 1990 met tweederde worden teruggebracht. Bovendien mag de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting in geen enkel roostervak de absolute grens van 2,9 ppm. h overschrijden.
- c. Vegetatiegerelateerde blootstelling aan ozon op leefniveau
In alle roostervakken waar de door ozon op leefniveau veroorzaakte belasting hoger is dan het kritische niveau voor landbouwgewassen en halfnatuurlijke vegetatie (AOT40 = 3 ppm.h) moet deze ten opzichte van de situatie in 1990 met eenderde worden teruggebracht. Bovendien mag de door ozon op

leefniveau veroorzaakte belasting in geen enkel roostervak de absolute grens van 10 ppm.h, uitgedrukt als een overschot boven het kritische niveau van 3 ppm.h, overschrijden.

Artikel 6 **Nationale programma's**

1. De lidstaten stellen uiterlijk op 1 oktober ... (*) programma's op voor een geleidelijke reductie van de nationale emissies van de in artikel 4 vermelde verontreinigende stoffen, teneinde uiterlijk in 2010 aan de nationale emissieplafonds van bijlage I te voldoen.
2. De nationale programma's bevatten informatie over vastgestelde en geplande beleidsopties en maatregelen alsmede kwantitatieve schattingen van de gevolgen van die beleidsopties en maatregelen voor de uitstoot van de verontreinigende stoffen in 2010. Verwachte aanzienlijke veranderingen in de geografische spreiding van de nationale emissies worden aangegeven.
3. De nationale programma's worden zo nodig voor 1 oktober ... (**) door de lidstaten bijgesteld en herzien.
4. De lidstaten stellen de overeenkomstig de leden 1, 2 en 3 opgestelde programma's beschikbaar voor het publiek en de relevante organisaties, zoals milieuorganisaties. De aldus beschikbaar gestelde informatie dient helder, begrijpelijk en gemakkelijk toegankelijk te zijn.

Artikel 7 **Emissie-inventarissen en -prognoses**

1. Voor de in artikel 4 vermelde verontreinigende stoffen stellen de lidstaten voor 2010 nationale emissie-inventarissen en -prognoses op en werken die jaarlijks bij.
2. De lidstaten stellen de emissie-inventarissen en -prognoses op volgens de methoden van bijlage II.
3. De Commissie, bijgestaan door het Europees Milieuagentschap, stelt in samenwerking met de lidstaten en op grond van de door hen aangeleverde informatie inventarissen en prognoses op voor de verontreinigende stoffen van artikel 4. De inventarissen en prognoses worden voor het publiek beschikbaar gesteld.
4. De methoden van bijlage II worden bijgewerkt volgens de procedure van artikel 11, lid 2.

Artikel 8 **Verslagen van de lidstaten**

1. De lidstaten brengen aan de Commissie en aan het Europees Milieuagentschap uiterlijk op 31 december en overeenkomstig artikel 7 verslag uit over hun emissie-inventarissen en hun emissieprognoses voor 2010. Zij doen verslag van de definitieve emissie-inventarissen over het op een na laatste jaar, en van de voorlopige emissie-inventarissen over het voorafgaande jaar. De emissieprognoses bevatten informatie voor een goed kwantitatief begrip van de belangrijkste sociaal-economische vooronderstellingen die voor de prognoses zijn gebruikt.
2. Uiterlijk op 31 december . (*) stellen de lidstaten de Commissie van de overeenkomstig artikel 6, leden 1 en

2, opgestelde programma's op de hoogte.

Uiterlijk op 31 december . . . (**) stellen de lidstaten de Commissie van de overeenkomstig artikel 6, lid 3, opgestelde bijgewerkte programma's op de hoogte.

3. De Commissie zendt de door haar ontvangen nationale programma's binnen een maand na ontvangst aan de andere lidstaten toe.

4. De Commissie treft volgens de procedure van artikel 11, lid 2, voorzieningen om voor een consistente en transparante verslaglegging van de nationale programma's zorg te dragen.

Artikel 9

Verslagen van de Commissie

1. In 2004 en 2008 brengt de Commissie bij het Europees Parlement en bij de Raad verslag uit over de voortgang bij de tenuitvoerlegging van de nationale emissieplafonds van bijlage I en over de mate waarin de tussentijdse milieudoelstellingen van artikel 5 in 2010 naar verwachting zullen zijn bereikt.

Deze verslagen omvatten een economische evaluatie, met inbegrip van de kosteneffectiviteit, de baten, een evaluatie van de marginale kosten en baten en de sociaal-economische consequenties van de toepassing van de nationale emissieplafonds voor specifieke lidstaten en sectoren. Zij omvatten ook een toetsing van het toepassingsgebied van deze richtlijn als omschreven in artikel 2 en een evaluatie van de verdere emissiereductie die nodig is om aan de in artikel 5 vervatte tussentijdse milieudoelstellingen te voldoen. Zij houden rekening met de verslagen van de lidstaten volgens artikel 8, leden 1 en 2, alsook met onder meer:

- a. nieuwe communautaire regelgeving waarin emissiegrenswaarden en productnormen voor de relevante emissiebronnen zijn vastgelegd;
- b. ontwikkelingen op het gebied van de beste beschikbare technieken in het kader van de informatie-uitwisseling uit hoofde van artikel 16 van Richtlijn 96/61/EG;
- c. emissiedoelstellingen voor 2008 met betrekking tot emissies van zwaveldioxide en stikstofoxiden door bestaande grote verbrandingsinstallaties, door de lidstaten gerapporteerd krachtens Richtlijn 2000/.../EG van het Europees Parlement en de Raad van ... inzake de beperking van emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (10);
- d. door derde landen verwezenlijkte emissiereducties en de terzake aangegane verplichtingen, met bijzondere nadruk op in de kandidaat-landen te nemen maatregelen, en de mogelijkheid van verdere emissiereducties in regio's in de nabijheid van de Gemeenschap; e) nieuwe communautaire en internationale regelgeving betreffende emissies van schepen en vliegtuigen;
- e. ontwikkeling van het vervoer en eventuele verdere acties om emissies uit het vervoer te beheersen;
- f. landbouwontwikkelingen, nieuwe veestapelprognoses en verbeterde methoden van emissiereductie in de land- bouwsector;
- g. grote verschuivingen op de energiemarkt binnen een lidstaat en nieuwe energieprognoses, gebaseerd op de acties van de lidstaten om aan hun internationale verplichtingen in verband met de klimaatsverandering te voldoen;
- h. een beoordeling van de huidige en de verwachte overschrijding van de kritische belasting en van de richtwaarden van de WHO voor ozon op leefniveau;
- i. mogelijke vaststelling van een voorgestelde tussentijdse doelstelling ter vermindering van de bodemeutrofiëring;
- j. nieuwe technische en wetenschappelijke gegevens, met inbegrip van een beoordeling van de

onzekerheden in:

- i. de nationale emissie-inventarissen;
- ii. de ingevoerde referentiegegevens;
- iii. de kennis omtrent grensoverschrijdend transport en depositie van verontreinigende stoffen;
- iv. de kritische belastingwaarden en niveaus;
- v. het gebruikte model;

en een beoordeling van de daaruit voortvloeiende onzekerheid omtrent de nationale emissieplafonds om aan de tussentijdse milieudoelstellingen van artikel 5 te voldoen;

- k. de vraag of voor een bepaalde lidstaat buitensporige kosten moeten worden vermeden;
- l. een vergelijking van modelberekeningen met gegevens over verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau, teneinde betere modellen te kunnen opstellen.

2. In 2012 brengt de Commissie bij het Europees Parlement en bij de Raad verslag uit over de inachtneming van de emissieplafonds van bijlage I en over de voortgang met betrekking tot de tussentijdse milieudoelstellingen van artikel 5. Zij houdt in haar verslag rekening met de door de lidstaten krachtens artikel 8, leden 1 en 2, opgestelde verslagen en de in lid 1, onder a) tot en met m), vermelde punten.

3. In de in de leden 1 en 2 genoemde verslagen wordt met de in lid 1 genoemde factoren rekening gehouden. In het licht van deze factoren, de vorderingen met de emissielimieten voor het jaar 2010, de wetenschappelijke en technische vooruitgang, en de situatie ten aanzien van overschrijding van de kritische belastingwaarden en niveaus en de richtwaarden van de WHO voor de luchtkwaliteit onderwerpt de Commissie de geraamde kosten en baten van emissieplafonds aan verder onderzoek. Onverminderd artikel 18 van Richtlijn 96/61/EG zal de Commissie, om concurrentievervalsing te voorkomen en rekening houdend met de balans tussen baten en kosten van actie, nader onderzoeken of geharmoniseerde communautaire maatregelen moeten worden getroffen voor de meest relevante economische sectoren en producten die bijdragen aan verzuring, eutrofiëring en ozon op leefniveau. Voorzover nodig gaan de rapporten vergezeld van voorstellen tot wijziging van de in bijlage I genoemde emissieplafonds, voorstellen tot wijziging van de tussentijdse milieudoelstellingen van artikel 5, voorstellen voor maatregelen om te zorgen dat aan de emissieplafonds wordt voldaan, en voorstellen voor eventuele verdere emissiereducties.

Artikel 10

Samenwerking met derde landen

Om het doel van artikel 1 beter te bereiken, zetten de Commissie en eventueel de lidstaten, onverminderd artikel 300 van het EG-Verdrag, de bilaterale en multilaterale samenwerking, met derde landen en relevante internationale organisaties - zoals de Economische Commissie voor Europa van de Verenigde Naties (ECE), de Internationale Maritieme Organisatie (IMO) en de Internationale Burgerluchtvaartorganisatie (ICAO) - voort; de samenwerking omvat uitwisseling van informatie op het gebied van technisch en wetenschappelijk onderzoek en ontwikkeling, om aldus een betere basis te verkrijgen voor de reductie van de emissies.

Artikel 11

Comitologie

1. De Commissie wordt bijgestaan door het bij artikel 12 van Richtlijn 96/62/EG ingestelde comité (hierna "het comité" genoemd) .

2. Wanneer naar dit lid wordt verwezen, zijn de artikelen 4 en 7 van Besluit 1999/468/EG van toepassing, met inachtneming van het bepaalde in artikel 8 van dat besluit.

De in artikel 4, lid 3, van Besluit 1999/468/EG bedoelde termijn wordt vastgesteld op drie maanden.

3. Het comité stelt zijn reglement van orde vast.

Artikel 12 **Sancties**

De lidstaten stellen sancties vast op inbreuken op de krachtens deze richtlijn vastgestelde nationale bepalingen. De sancties moeten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn.

Artikel 13 **Omzetting in nationaal recht**

1. De lidstaten doen de nodige wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen in werking treden om voor ... (***) aan de richtlijn te voldoen. Zij stellen de Commissie daarvan onverwijld in kennis. Wanneer de lidstaten die bepalingen aannemen, wordt in die bepalingen zelf of bij de officiële bekendmaking daarvan naar deze richtlijn verwezen. De regels voor die verwijzing worden vastgesteld door de lidstaten.

2. De lidstaten delen de Commissie de tekst mede van de belangrijkste bepalingen van nationaal recht die zij op het onder deze richtlijn vallende gebied vaststellen.

Artikel 14 **Inwerkingtreding**

Deze richtlijn treedt in werking op de dag van haar bekendmaking in het Publicatieblad van de Europese Gemeenschappen.

Artikel 15 **Adressaten**

Deze richtlijn is gericht tot de lidstaten.

Gedaan te Brussel, . . .

Voor het Europees Parlement
De Voorzitster

Voor de Raad
De Voorzitter.

Bijlagen:

[Uiterlijk in 2010 te bereiken nationale emissieplafonds voor SO₂, NO_x, VOS EN NH₃](#)

[Methoden voor emissie-inventarissen en -prognoses](#)

[Motivering van de Raad](#)

Voetnoten:

(1) PB C 56 van 29. 2. 2000, blz. 34.

(2) PB C 51 van 23. 2. 2000, blz. 11.

(3) PB C 317 van 6. 11. 2000, blz. 35. (4) Advies van het Europees Parlement van 15 maart 2000 (nog niet verschenen in het Publicatieblad), gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 7 november 2000 en besluit van het Europees Parlement van . . . (nog niet verschenen in het Publicatieblad) .

(5) PB C 138 van 17. 5. 1993, blz. 1.

(6) PB L 275 van 10. 10. 1998, blz. 1.

(7) PB L 297 van 13. 10. 1992, blz. 1.

(8) PB L 257 van 10. 10. 1996, blz. 26.

(9) PB L 184 van 17. 7. 1999, blz. 23

(10) Zie blz. 12 van dit Publicatieblad.

(*) Een jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(**) Vijf jaar na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

(***) Twaalf maanden na de inwerkingtreding van deze richtlijn.

Voor vragen en/of opmerkingen over EMIS kunt u mailen naar emis@vito.be

Copyright © [VITO](#) 11/01/2001

Ontwerp [EMIS](#).